

— DANIEL KURR

50 jaar bij het bedrijf: "TRUMPF is mijn tweede thuis"

Als Jürgen Brandt over zijn werkende leven vertelt, verjaagt het ene fascinerende getal het andere: 74 prototypes, 18 landen en meer dan 20.000 herinneringsfoto's. Geen wonder, want zijn carrière bij TRUMPF is met 50 jaar half zo oud als het bedrijf zelf. Een bezoek aan iemand die de machines van het hightech bedrijf kent als zijn broekzak.

De grote, zwarte rolpoort is zo'n vier meter breed en vijf meter hoog. Wie in het ontwikkelingsgebouw van TRUMPF bij de hoofdvestiging in Ditzingen staat, kan het bijna niet overzien. Naast de poort hangt een kleine kaartlezer. Als een TRUMPF medewerker zijn bedrijfskaart ertegen houdt, klinkt bij bijna iedereen dezelfde lange pieptoon. Als het leesapparaat rood knippert, betekent dat "Toegang geweigerd". Een bord naast de poort maakt daarom waarom hier voor bijna niemand een doorkomen aan is. "Testzone - toegang en fotograferen verboden" staat erop te lezen. Hier werkt TRUMPF aan de toekomst van zijn technologieën.

Nu helpt alleen een belletje naar Jürgen Brandt om aan de andere kant van de poort te komen. De hoorn is pas net opgelegd, of de zwarte poort rolt naar boven. Daarachter verschijnt een grote hal met zo'n 25 TRUMPF machines. Lasersnij-installaties, lasmachines, buigcellen zijn eerder in te denken dan te zien, want de medewerkers hebben ze uit elkaar gehaald in losse onderdelen. In alle hoeken wordt geschroefd, gemonteerd en uitgetest. Jürgen Brandt straalt en wenkt ons binnen alsof hij wil zeggen: "Kom op, nu niet verlegen zijn".

Hier kent hij de weg: Jürgen Brandt werkt sinds 50 jaar voor TRUMPF waarvan 40 jaar in de testzone in Ditzingen.

— TRUMPF machines tot leven wekken

Hier in het testlaboratorium en prototypebouw van TRUMPF is het rijk van de 65-jarige. En dat al bijna vijf decennia. "Dit jaar vier ik mijn 50-jarige bedrijfsjubileum", zegt hij trots en kijkt om zich heen: "Hier ken ik elke centimeter en nog belangrijker, elke afzonderlijke machine". In september 1973 begon hij bij TRUMPF zijn opleiding als gereedschapsbouwer. Sindsdien heeft niets het familiemens uit zijn geboortestad Ditzingen en al helemaal niet van "zijn TRUMPF" weggedreven. Jürgen Brandt lacht: "Mijn schoolkameraden zijn steeds weer van werkgever gewisseld. Misschien waren hun banen gewoon oninteressant. Bij mij was het altijd vol afwisseling. Ik had in al die jaren niet een dag reden om ergens anders naar uit te kijken."

Sleutelen, uitproberen en gewoon doen, dat was Brandts credo vanaf dag één. De testzone was en is daarvoor precies de juiste plek. Hier ging hij direct na zijn opleiding aan de slag, en werkte eerst als draaier en frezer. Later wordt hij meester, dan teamleider en tegenwoordig is hij coördinator voor de lasermachines met vlak bed. "Sinds 1982 tot nu heb ik bij 74 TRUMPF-machines meegeholpen ze op de wereld te zetten", vertelt Brandt en toont een Excel-lijst die hij in zijn hand houdt. Daarop heeft hij precies gedocumenteerd in welk jaar hij en zijn collega's aan welke machine-noviteit hebben gewerkt. De eerste hydraulische ponskop, de eerste CO₂-laser of de eerste lasermachine met vlak bed en vastestoflaser zijn te vinden op het overzicht. "Tegenwoordig is er geen machinetype bij TRUMPF dat ik nog niet in de vingers heb gehad", verheugt de jubilaris zich. Hij heeft de machines opgebouwd, getest, naar fouten gezocht, verbeterd, nieuwe ideeën ingebracht en zelfs een patent aangemeld. Altijd in nauw overleg met de ontwikkelaars en constructeurs, maar ook altijd met oog voor de klanten en servicemedewerkers. Jürgen Brandt heeft een panoramische blik nodig voor zijn werk.

Als het om de techniek van een TRUMPF-machine gaat, is uitvinder Jürgen

Herinneringen ophalen: in de vele jaren bij TRUMPF zijn duizenden

Brandt in zijn element.

herinneringsfoto's ontstaan.

Jürgen Brandt kijkt naar een foto uit 1985: Hier installeert hij een TRUMPF-machine bij een klant.

— 36 Gigabyte aan herinneringen

Midden in de testhal staat een rechthoekige container met ramen. Een blik door het venster verraadt: hier vinden anders besprekingen plaats. De ruimte is sober. Een grote tafel, een tiental stoelen erom heen en een verplaatsbaar beeldscherm aan de kop. Op de tafel heeft Jürgen Brandt ontelbare foto's uitgestald. Dat is zijn geschiedenis bij TRUMPF in beelden. "Maar dat is niet alles", zegt hij, klapt zijn laptop open en klikt door een paar mappen met jaartallen: "Ik heb foto's van mijn gebouwde prototypes, mijn bezoeken aan het buitenland en mijn beurspresentaties", vertelt hij. Het station toont meer dan 20.600 bestanden en 36 Gigabyte aan gegevens.

— Met de gereedschapskoffer de wereld in

Het hoogtepunt van zijn beeldverzameling: de herinneringen uit de 17 landen waarin hij voor TRUMPF op pad was, waaronder Australië, Zuid-Afrika, Singapore en de VS. "Eigenlijk was mijn werkplek in de testhal in Ditzingen. Maar omdat ik de TRUMPF-machines zo goed kende, meldden de servicecollega's zich bij mij als ze niet meer wisten hoe verder te gaan." Om één speciaal gebied was Jürgen Brandt bijzonder bekend: hij was de vakman voor crash-machines. Als er ergens op de wereld bij een machine een botsing ontstond tussen plaat en snijkop, moest hij aan de slag. Vaak ook tot verdriet van zijn chefs. "De servicemedewerkers belden me, zeiden luchthartig "Jürgen, je hebt een reis gewonnen" en dan moest ik op pad. Vaak wist ik niet eens precies waarheen, maar ben ik gewoon vertrokken", herinnert Brandt zich. Zo kwam hij in de halve wereld.

Een van de oudste foto's in de collectie van Jürgen Brandt: de jonge draaier in de productie in het jaar 1980.

Zin in een versnapering: "Vroeger kookten we bij beurzen in de stand daadwerkelijk voor de collega's", herinnert Jürgen Brandt (links) zich en lacht.

Bij zijn buitenlandreizen brak Jürgen Brandt vaak het zweet uit - zo ook in Singapore in het jaar 2005.

Jürgen Brandt (4e v.r.) is gepassioneerd drummer: in 1981 bezocht hij met de muziekvereniging Ditzingen de TRUMPF-dochteronderneming in de VS - helemaal tot vreugde van de toenmalige TRUMPF-chef Berthold Leibinger (3e v.l.).

— Afscheid nemen valt zwaar

Terwijl Jürgen Brandt in het buitenland van avontuur hield, stelt hij thuis prijs op een goede samenwerking. "Ik herinner me nog goed hoe onze toenmalige chef Berthold Leibinger altijd weer bij mijn werkplek langs kwam. Hij wilde weten wanneer de volgende machine zover was, want daarvan hingen de zaken af", aldus Brandt. Tot vandaag de dag vermoeit het hem nooit om elke dag nieuwe uitdagingen aan te gaan. "Voor mij zijn er geen problemen, alleen dingen die niet 100 procent functioneren. Ik ben een knutselaar die pas gelukkig is als hij de oplossing heeft gevonden", zegt hij met een glimlach. Hij wijst op een lasersnij-installatie die in de testhal staat. Hier optimaliseer ik net de loop van de kabel voor de schuine snijkop. Waarschijnlijk is dat een van zijn laatste projecten. In oktober wacht de ruststand.

"Natuurlijk verheug ik me erop, ooit is het ook genoeg. Ik heb vijf kleinkinderen, speel gedreven drum en knutsel ook graag thuis. Maar TRUMPF is mijn tweede thuis. Ik leef voor TRUMPF", zegt hij zichtbaar geroerd en grijnst: "Ik weet gewoon niet anders dan dat ik elke dag de fiets naar TRUMPF pak." Hij pakt zijn stapel foto's op de tafel bij elkaar, klikt de foto's op de laptop weg en loopt richting de zwarte rolpoort. Hij drukt op de poortopener, de zwarte rolpoort schuift naar boven. Brandt loopt erdoor en zegt: "Ik had nog meer van de tijd hier moeten genieten." Na een paar seconden een dof geluid: de zwarte rolpoort sluit achter Jürgen Brandt. En de testhal is weer afgesloten.

DANIEL KURR
TRUMPF GROUP COMMUNICATIONS

